

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA
DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

HOTĂRÂREA Nr. 320
din 19.03. 2008

Dosar nr: 314/2007
Petiția nr: 6214 din data de 13.06.2007
Petenți: V V

S E și C M personal auxiliar de specialitate din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Alba Iulia, Parchetul de pe lângă Tribunalul Alba și a celorlalte parchete de pe raza județului Alba.

Obiect: Petenții, prin *Petiția nr. 6214/13.06.2007*, arată că nu beneficiază de spor de confidențialitate, deși gestionează informații clasificate.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentului

I.1.1. V V

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1. Ministerul Justiției, București, B-dul Libertății, nr.16, sector 5

I.2.2. Ministerul Public, București, B-dul Libertății, nr.14, sector 5

I.3. Procedura de citare

Prin adresa nr. 8657/21.08.2007, Colegiului Director al CNCD a citat reprezentanta petenților, dna V V , la sediul său pentru ziua de 06.09.2007 în vederea audierii.

Prin adresa nr. 8658/21.08.2007 Colegiului Director al CNCD a citat Ministerul Justiției, iar prin adresa nr. 8658/21.08.2008 Colegiului Director al CNCD a citat Ministerul Public. Părțile au fost absente.

Procedura citării a fost legal îndeplinită.

II. Obiectul sesizării

Petenții, având calitatea de personal auxiliar de specialitate în cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Alba Iulia, Parchetul de pe lângă Tribunalul Alba și a celorlalte parchete de pe raza județului Alba, consideră că prin neacordarea sporului de confidențialitate se crează o diferențiere nejustificată între ei și alte categorii de persoane care gestionează informații clasificate, beneficiari ai acestui spor.

Astfel, se arată următoarele:

Petenții solicită Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării constatarea existenței unui tratament diferențiat, discriminatoriu potrivit prevederilor art.2 alin.1, art.2 alin 3 și art. 6 din O.G nr. 137/2000, între ei și alte categorii profesionale salariate de la bugetul de stat în ce privește acordarea sporului lunar de confidențialitate de 15% calculat la salariul de bază brut.

Sporul de confidențialitate este reglementat pentru unele categorii profesionale finanțate integral de la bugetul de stat prin acte normative și anume:

Potrivit art. 30 din Ordonanța de Guvern nr. 137/2000 (republicată), pentru păstrarea confidențialității în legătură cu faptele, informațiile, sau documentele de care ia cunoștință în exercitarea funcției, personalul din aparatul Consiliului primește lunar un spor de confidențialitate de 15% calculat la salariul de bază brut”.

Invocă **Ordonanța Guvernului nr.19/26.01.2006** (art.3 alin.1) **O.G. nr. 6/2007** (art. 15 alin. 2), prevederea **Legii nr. 182/2002** (art. 28) conform căreia personalul auxiliar de specialitate gestionează informații clasificate, prevederile **Legii nr. 567/2004** (art.78 al.1,2), care prevede că personalul auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea este obligat să păstreze secretul profesional, confidențialitatea în legătură cu faptele și informațiile despre care ia cunoștință în exercitarea funcției, cu privire la procese aflate în curs de desfășurare sau asupra unor cauze care a fost sesizat parchetul, (art. 84 lit e), care instituie drept abatere disciplinară “nerespectarea confidențialității lucrărilor care au acest caracter”, Codul Muncii (art.6 și 155), definește cu precizie ce trebuie să cuprindă salariul angajaților, în cazul petenților sporul de 15% privind confidențialitatea.

Ministerul Justiției, prin **Adresa nr. 7485/2007**, arată următoarele:

Modul de stabilire prin lege a unor drepturi în favoarea unor categorii profesionale în mod diferit față de alte categorii ori nereglementarea de legiuitor a anumitor aspecte care țin de statutul de profesional al unei categorii nu este o problemă ce poate fi apreciată din punctul de vedere al discriminării, depășind cadrul legal de reglementat prin **Ordonanța Guvernului nr. 137/2000**.

În măsura în care o dispoziție cuprinsă într-o lege sau ordonanță în vigoare este în contradicție cu dispozițiile art. 16 din Constituție, existând posibilitatea ca într-un litigiu de competența instanțelor judecătorești cei interesați să invoce excepția de neconstituționalitate a acelor prevederi legale. După cum a statuat constant instanța europeană, orice tratament nu semnifică în mod automat încălcarea art.14 din Convenție. Pentru ca o asemenea încălcare să se producă este necesar să se stabilească că persoane aflate în situații analoage sau comparabile în materie, beneficiază de un tratament preferențial, iar dacă o asemenea distincție între situații analoage sau comparabile există, ea să nu-și găsească nici o justificare obiectivă sau rezonabilă.

Ministerul Justiției consideră că nu poate fi vorba despre existența unei "comparabilități" sau cu atât mai puțin a unei "analogii" între situația personalului auxiliar de specialitate și celelalte categorii de personal din sectorul bugetar, spre exemplu în temeiul O.G. nr.19/2006 privind creșterile salariale ce se vor acorda personalului militar și funcționarilor publici cu statut special din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, O.G. nr. 6/2007 privind unele măsuri de reglementare a drepturilor salariale și a altor drepturi ale funcționarilor publici până la intrarea în vigoare a legii privind sistemul unitar de salarizare și alte drepturi ale funcționarilor publici, precum și creșterile salariale care se acordă funcționarilor publici în anul 2007, beneficiază de sporul de confidențialitate.

Personalul auxiliar de specialitate are un statut aparte din punct de vedere al atribuțiilor, competențelor, condițiilor sau modalităților de numire ori de eliberare din funcție, incompatibilităților și interdicțiilor și corespunzător din punct de vedere al salarizării față de alte categorii din sectorul bugetar, fiind cunoscut că drepturile salariale sunt stabilite astfel încât să garanteze independența puterii judecătorești. Decizia luată la nivelul Guvernului de a nu acorda sporul de confidențialitate decât celorlalte categorii din sectorul bugetar cu venituri oricum mai scăzute, ca măsură de majorare a veniturilor având ca scop acoperirea creșterii inflației pe o perioadă determinată, nu reprezintă o situație care să fi avut rezultat plasarea personalului auxiliar de specialitate într-o stare de discriminare prin nerespectarea dreptului la o remunerație echitabilă și satisfăcătoare.

Atât personalul auxiliar de specialitate, cât și personalul militar și funcționarii publici cu statut special din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională sau funcționarii publici sau personalul contractual, sunt categorii profesionale deosebite fiecare având statut propriu și de asemenea sisteme diferite de stabilire a drepturilor salariale, astfel încât este lipsită de temei legal solicitarea reclamanților constând în obligarea la acordarea sporului de confidențialitate care se acordă categoriei profesionale a funcționarilor publici sau militarilor. Astfel se observă că în speță este vorba despre categorii

profesionale deosebite, atât din punct de vedere al statutului, cât și al remunerației acordate și corespunzător al nivelului de trai garantat de către stat.

Ministerul Public prin adresa nr. 9023 din 29.08.2007 și nr. 7352/17.07.2007 relatează următoarele aspecte:

Actul normativ pe care petenții și-au întemeiat pretențiile a intrat în vigoare începând cu 1 februarie 2006, astfel că solicitarea petenților contravine **principiului neretroactivității legii**, respectiv dispozițiilor art.15 alin.2 din Constituția României, modificată prin Legea nr. 429/2003 potrivit căruia "Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile."

Referitor la art. 3 alin 1 din O.G.nr.19/2006, la care se face referire în petiție, textul de lege face referire doar la cadrele militare și alți salariați ai Ministerului Apărării nu și la personalul angajat în alte instituții publice. Odată cu intrarea în vigoare a legii de modificare a acestei ordonanțe, textul de lege a fost modificat în sensul că: "Pentru păstrarea confidențialității în legătură cu informațiile clasificate, în funcție de certificatul/avizul de securitate deținut, cadrele militare în activitate, funcționarii publici cu statut special, militarii angajați pe bază de contract și personalul civil din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională beneficiază de un spor lunar până la 15% din solda lunară, respectiv din salariul de bază, cu încadrarea în limitele bugetelor aprobate".

Petenții au calitate de personal auxiliar de specialitate în cadrul Ministerului Public, instituție care face parte din autoritatea judecătorească. Aceștia nu sunt cadre militare în activitate sau militari angajați pe bază de contract pentru a beneficia de prevederile Legii 444/2006.

În Legea nr. 360/2002, la art.1 este prevăzut că funcționar public civil cu statut special, înarmat, ce poartă, de regulă, uniformă și exercită atribuțiile stabilite pentru Poliția Română prin lege, ca instituție specializată a statului este polițistul, exercitarea profesiei de polițist implicând, prin natura sa, îndatoriri și riscuri deosebite, iar statutul special fiind conferit de îndatoririle și riscurile deosebite, de portul de armă și de celelalte diferențieri prevăzute în prezentul statut.

Prin urmare petenții nu sunt nici funcționari publici cu statut special, nici personal civil într-o instituție militară. Personalul civil poate exista numai în instituțiile militare. Ministerul Public-Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, precum și unitățile de parchet subordonate, împreună cu instanțele judecătorești, compun **autoritatea judecătorească**, autoritate ce reprezintă interesele generale ale societății și apără drepturile și libertățile cetățenilor. Instituțiile care fac parte din organele autorității judecătorești, în mod evident nu sunt aceleași cu instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, ci constituie o categorie distinctă de autorități publice.

III. Motivele de fapt și de drept

În fapt, Colegiul Director reține că petenții, având calitatea de personal auxiliar de specialitate din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Alba Iulia, Parchetul de pe lângă Tribunalul Alba și a celorlalte parchete de pe raza județului Alba, deși gestionează informații clasificate, nu beneficiază de spor de confidențialitate.

În drept, Colegiul Director reține următoarele:

Constituția României, prin art. 16 alin. 1 garantează dreptul la egalitate: „Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări”. Potrivit **Constituției României**, art. 20 alin 1, „Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.

Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art 14 prevede: „Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție trebuie să fie asigurată fără nici o deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională și socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație”.

Protocolul nr. 12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art 1 prevede interzicerea generală a discriminării:

„Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege trebuie să fie asigurată fără nici o discriminare bazată, în special, pe sex, pe rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau oricare altă situație.”

Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare (în continuare **O.G. 137/2000**), republicată, la art. 2 alin. 1 stabilește: „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”

Conform art 2, alin. (4) din **O.G. 137/2000**, republicată: „Orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intră sub incidența legii penale.”

Art. 18 alin. 1 prevede: „Consiliul este responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi în domeniul să de activitate, precum și în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării.”

Conform prevederilor **Ordonanței Guvernului nr. 19/2006 privind creșterile salariale ce se vor acorda personalului militar și funcționarilor publici cu statut special din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională**, modificată prin **Legea 444/2006**, art. 3 alin. 1: „Pentru păstrarea confidențialității în legatură cu informațiile clasificate, în funcție de certificatul/avizul de securitate deținut, cadrele militare în activitate, funcționarii publici cu statut special, militarii angajați pe bază de contract și personalul civil din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională

beneficiază de un spor lunar de până la 15% din solda lunară, respectiv din salariul de bază, cu încadrarea în limitele bugetelor aprobate."

Ordonanța nr. 6/2007 privind unele măsuri de reglementare a drepturilor salariale și a altor drepturi ale funcționarilor publici până la intrarea în vigoare a legii privind sistemul unitar de salarizare și alte drepturi ale funcționarilor publici, precum și creșterile salariale care se acordă funcționarilor publici în anul 2007, la art. 15, stabilește:

„1) Sporul de confidențialitate se acordă funcționarilor publici din aparatul de lucru al Guvernului în cuantum de până la 15% din salariul de bază, precum și funcționarilor publici din cadrul Administrației Prezidențiale, Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, Ministerului Afacerilor Externe, Ministerului Integrării Europene, direcțiilor subordonate ministrului delegat pentru comerț din cadrul Ministerului Economiei și Comerțului, Consiliului Legislativ.

2) Categoriile de funcționari publici, cuantumul sporului de confidențialitate și condițiile de acordare se stabilesc, în limitele prevăzute de lege, prin actul administrativ al ordonatorului principal de credite, cu încadrarea în cheltuielile de personal prevăzute în bugetul aprobat.”

Art. 30 alin. 3 al **O.G. 137/2000** se referă la personalul CNCD: „Pentru păstrarea confidențialității în legătură cu faptele, informațiile sau documentele de care ia cunoștință în exercitarea funcției, personalul din aparatul Consiliului primește lunar un spor de confidențialitate de 15%, calculat la salariul de bază brut. Categoriile de personal care beneficiază de acest spor se stabilesc prin ordin al președintelui Consiliului”.

Legea nr. 567 din 9 decembrie 2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, la Capitolul VI (Drepturile și îndatoririle personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea), Secțiunea a 2-a (Drepturile personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea) prevede următoarele

„Art. 60

(1) Pentru activitatea desfășurată, personalul auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea are dreptul la o salarizare stabilită în raport cu nivelul instanței sau parchetului, cu funcția deținută, cu vechimea în muncă și în specialitate, precum și cu alte criterii prevăzute de lege.

(2) Informaticienii cu funcții de execuție și funcții de conducere beneficiază de prevederile privind salarizarea și celelalte drepturi corespunzătoare grefierilor cu studii superioare cu funcții de execuție și de conducere.

(3) Personalul auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea beneficiază de salarii de baza, spor de vechime, prime și de alte drepturi salariale, în condițiile legii.

(4) Salarizarea personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea se stabilește prin lege specială.

Art. 61

Personalul auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea este liber să se asocieze ori să adere la organizații sindicale, precum și la organizații profesionale, locale, naționale sau internaționale, în scopul apărării intereselor sale profesionale, sociale și economice.

Art. 62

(1) Personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea îi este recunoscut dreptul la greva, în condițiile legii, cu respectarea principiilor continuității și al celerității activității de justiție.

(2) În timpul grevei se vor asigura serviciile esențiale, nu mai puțin de o treime din activitatea normală, asigurându-se participarea grefierilor la ședințele de judecată sau, după caz, la activitățile de urmărire penală pentru soluționarea cauzelor cu arestați în materie penală și în alte materii, pentru cauzele privind obligațiile de întreținere de orice fel, asigurarea dovezilor, soluționarea cererilor de ordonanță președințială, precum și în alte cauze considerate urgente, potrivit legii, sau apreciate ca atare de către instanța.

Art. 63

(1) Personalul auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea are dreptul de a-și perfecționa în mod continuu pregătirea profesională.

(2) Pe perioada în care personalul auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea urmează forme de perfecționare profesională, beneficiază de drepturile salariale cuvenite, în situația în care acestea sunt:

a) organizate la inițiativa ori în interesul instanței sau parchetului la care este încadrat;

b) urmate la inițiativa personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, cu acordul președintelui curții de apel sau al procurorului general al parchetului de pe lângă aceasta, în a căror circumscripție teritorială funcționează;

c) organizate de Școala Natională de Grefieri, de centrele zonale de formare continuă, în condițiile legii, sau de alte instituții specializate din țara sau din străinătate.

(3) În cazul în care formarea și perfecționarea profesională, în formele prevăzute la alin. (2), se organizează în afară localității în care își are sediul instanța sau parchetul, personalul auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea beneficiază de drepturile de delegare, în condițiile art. 57.

(4) Pentru acoperirea cheltuielilor programelor de formare și perfecționare profesională a personalului auxiliar de specialitate, organizate în condițiile alin. (2) lit. a) și c), curțile de apel și parchetele de pe lângă acestea, precum și, după caz, Inalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul de pe lângă Inalta Curte de Casație și Justiție și Parchetul Național Anticorupție au obligația să prevadă în bugetul anual propriu sumele necesare pentru cheltuielile respective.

Art. 64

Instanțele și parchetele au obligația să asigure personalului auxiliar de specialitate condiții normale de muncă și igienă, de natură să le asigure sănătatea și integritatea fizică și psihică.

Art. 65

(1) Personalul auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea beneficiază anual de un concediu de odihnă plătit de 30 de zile lucrătoare.

(2) În perioada concediului de odihnă personalul auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea beneficiază, o

singura data pe an, de transport gratuit dus-întors între localitatea de domiciliu și localitatea din țara în care își petrece concediul de odihna.

(3) Condițiile de efectuare și de plata a concediului de odihna se stabilesc prin regulament aprobat de Consiliul Superior al Magistraturii, în condițiile Legii nr. 53/2003 - Codul muncii, cu modificările ulterioare, și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 123/2003 privind creșterile salariale ce se vor acorda personalului din sectorul bugetar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 164/2004, cu completările ulterioare.

Art. 66

(1) Personalul auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea are dreptul la concedii fără plată, pentru studii sau pentru alte evenimente, în condiții stabilite prin regulamentul prevăzut la art. 65 alin. (3).

(2) Personalul auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea are dreptul la concedii medicale, potrivit legislației în vigoare.

Art. 67

(1) Personalul auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, în activitate sau pensionari, precum și soțul/sotia și copiii aflați în întreținerea acestuia beneficiază în mod gratuit de asistența medicală, medicamente și proteze, în condițiile respectării dispozițiilor legale privind plata contribuției la asigurările sociale de sănătate.

(2) Condițiile de acordare în mod gratuit a asistenței medicale, a medicamentelor și protezelor sunt stabilite prin hotărâre a Guvernului.

Art. 68

(1) Personalul auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, astfel cum a fost prevăzut la art. 3, cu o vechime de cel puțin 25 de ani în funcție, beneficiază, la împlinirea vârstei prevăzute de lege, de pensie de serviciu, în cuantum de 80% din venitul brut realizat în ultima luna de activitate înainte de data pensionării.

(2) Pentru fiecare an care depășește vechimea prevăzută la alin. (1) se adaugă la cuantumul pensiei câte 1% din venit. fără a se putea depăși venitul brut avut la data pensionării.

(3) De pensia de serviciu beneficiază și personalul auxiliar cu o vechime între 20 și 25 de ani în această funcție, caz în care cuantumul pensiei prevăzut la alin. (1) se micșorează cu 1% pentru fiecare an care lipsește din vechimea integrală.

(4) De prevederile alin. (2) beneficiază și personalul auxiliar pensionat anterior intrării în vigoare a prezentei legi.

(5) Soțul supraviețuitor și copiii personalului prevăzut la alin. (1), care au dreptul la pensie de serviciu, beneficiază de pensie de urmaș dacă îndeplinesc condițiile prevăzute pentru aceasta de Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare.

(6) Partea din pensia de serviciu care depășește nivelul pensiei din sistemul public al asigurărilor sociale se suportă din bugetul de stat.

(7) Pensiile de serviciu ale personalului auxiliar se actualizează în raport cu salariul de baza brut al categoriilor de personal auxiliar în activitate.

Art. 69

(1) Personalul auxiliar de specialitate cu o vechime continuă în justiție de 25 de ani înainte de data pensionării sau a eliberării din funcție pentru motive

neimputabile beneficiază de o indemnizație egală cu trei salarii de baza de încadrare lunare brute, care se impozitează potrivit legii.

(2) Indemnizația prevăzută la alin. (1) se acorda o singură dată în decursul activității de personal auxiliar de specialitate și se înregistrează în dosarul personal, potrivit legii.

(3) Prevederile alin. (1) și (2) se aplica și în cazul decesului personalului auxiliar de specialitate aflat în activitate. În acest caz indemnizația se acorda soțului sau, după caz, soției și copiilor care se aflau în întreținerea persoanei în cauza la data decesului.

Art. 70

Grefierii cu studii superioare juridice beneficiază de vechime în specialitate juridică, pentru perioada în care desfășoară această activitate.

Art. 71

(1) Personalul auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, în activitate, cu o vechime de 25 de ani și, respectiv, 20 de ani, poate fi distins cu Diploma Meritul judiciar clasele II și III, prevăzută de Legea nr. 303/2004, pentru merite deosebite în activitate, respectarea în mod exemplar a îndatoririlor de serviciu și obținerea în decursul întregii activități numai a calificativului "foarte bine".

(2) Modalitatea de propunere și condițiile concrete pentru acordarea Diplomei Meritul judiciar clasele II și III se stabilesc prin regulament aprobat de Consiliul Superior al Magistraturii.

Art. 72

Grefierii de ședința au dreptul la asigurarea în mod gratuit a tinutei vestimentare corespunzătoare instanței la care funcționează, potrivit legii.

Art. 73

Pe lângă drepturile prevăzute de prezenta lege, personalul auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea beneficiază și de alte drepturi prevăzute de legislația muncii și de legislația asigurărilor sociale.

Art. 74

(1) Activitatea personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea este evaluată anual de către conducătorul instanței judecătorești sau al parchetului de pe lângă aceasta în care își desfășoară activitatea, prin acordarea calificativelor "foarte bine", "bine", "satisfăcător" și "nesatisfăcător".

(2) Evaluările și calificativele anuale se păstrează la dosarul profesional personal.

(3) În cazul informaticienilor, evaluarea se realizează cu sprijinul compartimentului de specialitate informatica din cadrul Ministerului Justiției sau, după caz, din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție, al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ori din cadrul Parchetului Național Anticorupție și se semnează atât de președintele curții de apel sau de procurorul general al parchetului de pe lângă aceasta instanță, cât și de către șeful compartimentului informatic din cadrul Ministerului Justiției, respectiv al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau al Parchetului Național Anticorupție.

Art. 75

(1) *Evoluția activității personalului de la intrarea în justiție și până la încetarea funcției se consemnează în fișa profesională aprobată de Consiliul Superior al Magistraturii, aflată la dosarele profesionale care se întocmesc și se păstrează de curtea de apel sau parchetul de pe lângă aceasta instanța, în a cărei circumscripție teritorială își desfășoară activitatea ori, după caz, la Inalta Curte de Casație și Justiție, la Parchetul de pe lângă Inalta Curte de Casație și Justiție sau la Parchetul Național Anticorupție.*

(2) *Datele conținute în dosarul profesional sunt confidențiale, în condițiile prevăzute de lege.*

(3) *Personalul auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea are acces la propriul dosar profesional și poate obține copii ale actelor existente în dosar.”*

Colegiul Director, analizând atât jurisprudența sa anterioară, cât și prevederile legale, constată că în situația în care se invocă o deosebire, excludere, restricție sau preferință ca rezultat al unei norme juridice, care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate a unui drept recunoscut de lege, CNCD are competența soluționării cazului respectiv.

Întrucât petenții au invocat dreptul la sporul confidențialitate, iar art. 6, lit. c al **O.G. 137/2000** se referă la „*acordarea altor drepturi sociale decât cele reprezentând salariul*”, totodată conform art. 18 alin. 1 al **O.G. 137/2000**, care precizează responsabilitatea Consiliului „*în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării*”, CNCD respinge excepția de necompetență ridicată de Ministerul Justiției.

Cu privire la fondul petiției, Colegiul Director a reținut următoarele:

Conform art 2, alin. 4 din **O.G. 137/2000**, republicată: „*Orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intră sub incidența legii penale.*”

Curtea Europeană a Drepturilor Omului, legat de articolul 14 (*Interzicerea discriminării*) al **Convenției Europene a Drepturilor Omului**, ratificată de România prin **Legea 30/1994**, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din **Convenție**, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „*trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă*”. Astfel, Curtea a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (18 februarie 1991, FREDIN contra SUEDEI, parag. 60, 23 iunie 1993, HOFFMAN contra AUSTRIEI, parag. 31, 28 septembrie 1995, SPADEA și SCALAMBRINO contra ITALIEI, 22 octombrie 1996, STUBBINGS și alții contra

REGATULUI UNIT, parag. 75). În hotărârea dată în cazul THLIMMENOS contra GRECIEI din 6 aprilie 2000, Curtea a concluzionat că „dreptul de a nu fi discriminat, garantat de Convenție, este încălcat nu numai atunci când statele tratează în mod diferit persoane aflate în situații analoage, fără a oferi justificări obiective și rezonabile, dar și atunci când statele omit să trateze diferit, tot fără justificări obiective și rezonabile, persoane aflate în situații diferite, necomparabile”.

Având în vedere aspectele de mai sus, petiția dată, precum și documentele de la dosar, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării trebuie să analizeze în ce măsură aspectele ridicate de petenți sunt de natură discriminatorie, astfel cum este prevăzut în art.2 alin.1 al O.G. nr.137/2000, republicată.

Pentru ca o faptă să fie calificată drept faptă de discriminare, aceasta, trebuie să îndeplinească, cumulativ, mai multe condiții :

1.Existența unui tratament diferențiat, manifestat prin deosebire, excludere, restricție sau preferință (existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile). În cazul de față Colegiul Director a concluzionat că personalul auxiliar de specialitate din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Alba Iulia, Parchetul de pe lângă Tribunalul Alba și a celorlalte parchete de pe raza județului Alba, nu se află în situație comparabilă cu categoriile socio-profesionale, amintite de petenți în conținutul petiției. Aceste categorii de salariați sunt salarizate în baza unor legi diferite, sporurile de care beneficiază categoriile sunt diferite etc.

2.Existența unui criteriu de discriminare, potrivit art. 2, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, republicată.

3.Tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop să nu fie adecvate și necesare;

4.Tratamentul diferențiat să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate a unui drept recunoscut de lege;

Analizând aspectele de mai sus, petiția astfel cum a fost formulată, punctele de vedere emise, coroborate cu definiția discriminării astfel cum este prevăzută în art.2 din O.G. nr.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, în cauză nu se poate reține întrunirea cumulativă a elementelor privind un tratament de deosebire (restricție, excludere, preferință) între persoane care se află în situații comparabile și care sunt tratate în mod diferit și care are ca scop sau ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

Colegiul Director, analizând prevederile legale, constată că petenții, în calitatea lor de personal auxiliar de specialitate din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Alba Iulia, Parchetul de pe lângă Tribunalul Alba și a celorlalte parchete de pe raza județului Alba, beneficiază de drepturi clar stabilite de **Legea nr. 567 din 9 decembrie 2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea**, iar între aceste drepturi nu figurează acordarea sporului de confidențialitate. Salarizarea și celelalte drepturi ale personalului auxiliar de specialitate s-a stabilit ținându-se seama de răspunderea, complexitatea și riscurile funcției.

Colegiul Director apreciază că situațiile deosebite în care se găsesc diferitele categorii de salariați determină soluții diferite ale legiuitorului în ceea ce privește salarizarea acestora, fără ca prin această soluție să se încalce principiul egalității.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Respingerea excepției invocate de Ministerul Justiției;
2. Se constată că nu există un tratament diferențiat, discriminatoriu potrivit art. 2 din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată;
3. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii - Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța competentă și în termenul legal potrivit O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare și potrivit Legii nr.554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

CORINA COMȘA NICOLETA – Membru

DEZIDERIU GERGELY – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA ROXANA PAULA – Membru

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal potrivit prevederilor O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare și prevederilor Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

